

Sygn. akt VIII C 422/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko P. G.

o zapłatę

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powoda K. W. na rzecz pozwanego P. G. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 422/19

UZASADNIENIE

W dniu 23 października 2018 roku powód K. W. wytoczył przeciwko pozwanemu P. G. powództwo o zapłatę kwoty 55,57 zł oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zamieszkuje na jego posesji na mocy ugody sądowej zawartej przez żonę powoda z pozwanym. Pozwany od dnia 26 maja 2018 roku nie uiszcza opłat za energię elektryczną, pomimo wezwania pozwanego do zapłaty.

(pozew- k.10-13)

W dniu 10 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz- k.21)

Od powyższego nakazu pozwany wniósł skutecznie sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powoda, jako iż powód nie udowodnił, iż przysługuje mu prawo własności nieruchomości położonej przy ul. (...). Pozwany podniósł także zarzut spełnienia świadczenia. Wskazał, że od czerwca do grudnia 2018 roku dokonał opłat za energię elektryczną w łącznej wysokości 700 zł bezpośrednio na rachunek dostawcy energii elektrycznej (...) S.A. Do grudnia 2018 roku opłat dokonywał na konto (...) S. G., gdyż nie wiedział, że powód przepisał umowę o dostarczanie energii elektrycznej na siebie. W momencie, gdy uzyskał informację o zmianie konta, złożył do (...) wniosek o przeksięgowanie uiszczonych kwot na konto powoda. Nadto w dniu 3 stycznia 2019 roku dokonał opłaty w wysokości 200 zł bezpośrednio na konto powoda.

Pozwany wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

(sprzeciw-k. 23-27)

W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazał, iż po śmierci S. G. pozwany nie dokonał opłat za media, do których uiszczenia był zobowiązany, ani na konto zmarłej S. G., ani na konto powoda. Opłaty za media do dnia dzisiejszego ponosi powód w całości.

(odpowiedź na sprzeciw- k. 44-45)

Na rozprawie w dniu 17 października 2019 roku powód podtrzymał stanowisko w sprawie. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy z dnia 17 października 2019 roku- k.62-65)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2014 roku na mocy ugody sądowej S. G. oddała swemu bratu P. G. do nieodpłatnego użyczenia, aż do końca życia wydzielony 1 pokój, kuchnię, łazienkę i korytarz, z prawem do korzystania z mediów: elektryczności, gazu, wody przydomowej oczyszczalni ścieków i wywozu śmieci, znajdujące się na nieruchomości położonej w miejscowości K.. Pozwany zobowiązał się ponosić koszty zużytych przez siebie mediów, proporcjonalnie do zajmowanej powierzchni na podstawie wystawionych na S. G. faktur za media, wpłacając ustalone comiesięczne opłaty na jej konto lub bezpośrednio do jej rąk.

(ugoda- k.48, bezsporne)

W testamencie sporządzonym w formie aktu notarialnego z dnia 5 kwietnia 2016 roku Rep. A nr 2002/2016, sporządzonym przed notariuszem A. B., S. G. powołała K. W. jako wykonawcę testamentu do sprawowania zarządu całym spadkiem.

Powód zarządza nieruchomością od lutego 2006 roku. Aktualnie przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi toczy się postępowanie spadkowe po zmarłej S. G..

(kserokopia aktu notarialnego- k.46-47, zeznania stron- protokół rozprawy z dnia 17 października 2019 roku- k.62-65, bezsporne)

W dniu 26 maja 2018 roku pełnomocnik pozwanego, przy udziale stron dokonał oględzin podlicznika na światło. Zgodnie z protokołem oględzin stan licznika OR-WE-501 kwn na dzień 26 maja 2018 roku wynosił (...),63.

(pismo- k. 14, bezsporne)

(...) S.A. wystawił na K. W. następujące faktury VAT nr:

- w dniu 29 czerwca 2018 roku nr (...) -2018 na kwotę 185,27 zł z okres od 18 maja 2018 roku do 21 czerwca 2018 roku (286 kWh),

- w dniu 30 lipca 2018 roku nr (...) -2018 na kwotę 82,71 zł z okres od 21 czerwca 2018 roku do 23 lipca 2018 roku (111 kWh)

- w dniu 30 sierpnia 2018 roku nr (...) -2018 na kwotę 73,82 zł z okres od 23 lipca 2018 roku do 28 sierpnia 2018 roku (94kWh)

- w dniu 28 września 2018 roku nr (...) -2018 na kwotę 147,86 zł z okres od 28 sierpnia 2018 roku do 19 września 2018 roku (218 kWh).

(faktury VAT-k.49,51,53,55)

W piśmie skierowanym do pozwanego z dnia 1 lipca 2018 roku powód wskazał, iż opłaty za media w okresie od 26 maja 2018 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku wyniosły łącznie 266 zł. Wskazał, że ilość zużytej energii elektrycznej wyniosła 42 kWh

(pismo k.78, bezsporne)

W piśmie opatrzonym datą 3 sierpnia 2018 roku powód wskazał, iż w okresie od dnia 1 lipca 2018 roku do dnia 31 lipca 2018 roku, pozwany zużył energię elektryczną w wysokości 37 kWh i z tego tytułu winien uiścić kwotę 27,57 zł.

(pismo k.17, bezsporne)

Pismem z dnia 16 sierpnia 2018 roku, skierowanym do pełnomocnika pozwanego, powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 55,57 zł w terminie 14 dni od otrzymania wezwania na wskazany w piśmie rachunek bankowy.

(pismo k. 18, bezsporne)

Pismem z dnia 1 września 2018 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 55,57 zł w terminie do dnia 7 października 2018 roku pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(wezwanie- k.18, 19, bezsporne)

W dniu 27 grudnia 2018 roku, pozwany złożył do (...) S.A. wniosek o przebiegowanie kwoty 600 zł na konto pozwanego.

(pismo- k. 32, bezsporne)

Pełnomocnik pozwanego, pismem z dnia 20 grudnia 2018 roku poinformował powoda, że od czerwca 2018 roku do grudnia 2018 roku pozwany uiścił opłatę za energię elektryczną w wysokości 700 zł, gaz w wysokości 800 zł, wodę w wysokości 436 zł bezpośrednio na rachunek dostawców mediów.

(pismo- k.34, dowód nadania- k.35, bezsporne)

Pozwany korzysta z energii elektrycznej podciągniętej do instalacji elektrycznej powoda. Kwotę, jaką pozwany winien uiścić za zużycie energii elektrycznej powód wylicza na podstawie rachunku wystawionego przez (...) S.A., wyliczając średnią wartość kv. Miesięcznie jest to kwota w wysokości kilkudziesięciu złotych.

W pomieszczeniu, które zajmuje pozwany, został zainstalowany podlicznik, zaś główny licznik znajduje się w pomieszczeniu, które zajmuje powód. Pozwany nie ma dostępu do licznika głównego. Pozwany nie ma zawartej niezależnej umowy zakładem energetycznym.

Pozwany wpłacał kwoty za media, w tym energię elektryczną, na konto (...) S. G.. Po powzięciu informacji o zmianie konta przez powoda, pozwany uiszczał opłaty na konto (...) przypisane do powoda. Zakład energetyczny dokonał przebiegowania wpłat na konto powoda.

Pozwany do chwili obecnej uiszcza opłaty za energię elektryczną w kwotach po 100 zł miesięcznie bezpośrednio na konto zakładu energetycznego.

Pozwany nie wpłacił żadnej kwoty na rachunek wskazany przez powoda.

(zeznania stron, protokół rozprawy z dnia 17.10.2019 00:01:36, 00:31:29, 00:42:26- k.62-65, bezsporne)

Pozwany uiścił następujące kwoty na rachunek (...) S.A: 100 zł w dniu 3 lipca 2018 roku, 100 zł w dniu 4 września 2018 roku, 100 zł w dniu 20 listopada 2018 roku, 200 zł w dniu 10 grudnia 2018 roku, 100 zł w dniu 3 stycznia 2019

roku, 100 zł w dniu 8 lutego 2019, 200 zł w dniu 12 marca 2019, 100 zł w dniu 10 kwietnia 2019, 100 zł w dniu 11 maja 2019 roku, 100 zł w dniu 14 czerwca 2019 roku, 100 zł w dniu 9 lipca 2019, 100 zł w dniu 9 sierpnia 2019 roku, 100 zł w dniu 21 września 2019, 200 zł w dniu 18 października 2019.

(polecenia przelewu- k.71-93)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości ani rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Na powódzie spoczywał obowiązek wykazania, że dochodzona pozwem kwota 55,57zł, jest uzasadniona. Obowiązek ten obciążał powoda, z uwagi na stanowisko pozwanego, który w sprzeciwie od nakazu zapłaty zakwestionował między innymi żądanie powoda, wskazując iż należności te zostały uregulowane. Strona powodowa wnosząc o zapłatę dochodzonych należności, powinna już w pozwie zawnioskować wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa żąda od pozwanego kwoty 55,57 zł z tytułu opłat za zużycie energii elektrycznej na podstawie samodzielnie dokonanych wyliczeń, według samowolnie przyjętych przez siebie, bliżej nieokreślonych reguł. Strona powodowa, nie przedstawiła żadnego dowodu, na podstawie którego Sąd byłby w stanie zweryfikować zasadność wyliczenia kwot dochodzonych pozwem. Powód nie wskazał nadto czy podlicznik zamontowany przy pomieszczeniu zajmowanym przez P. G. zakładał on sam czy może zainstalował go zakład energetyczny, nie wskazał także czy ów licznik posiada w ogóle legalizację. Powód nie wskazał także, w jaki sposób oblicza średnią kv, którą to, jak sam wskazał, przyjmuje do wyliczenia kwoty należności z tytułu zużycia energii elektrycznej przez pozwanego. Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 listopada 2001r., I PKN 660/00 (OSNP 2003/20/487), iż samo stwierdzenie strony postępowania cywilnego nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.) Zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada, zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) / wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003r., I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12 /.

W okolicznościach niniejszej sprawy, w świetle zaferowanych przez stronę dowodów, nie sposób uznać, że powód udowodnił swoje żądanie, zarówno, co do zasady odpowiedzialności pozwanego, ani też, co do wysokości żądania. Nie przedstawił żadnego wiarygodnego dowodu wskazującego na istnienie względem pozwanego wymagalnej wierzytelności, w wysokości określonej w pozwie. W konsekwencji nie było żadnych podstaw do poczynienia ustaleń faktycznych umożliwiających uwzględnienie roszczenia.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostowała ciężącym na niej obowiązkowi udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód jako przegrywający spór obowiązany jest zwrócić stronie pozwanej koszty niezbędne do celowej obrony, na które składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 90 zł, obliczone stosownie do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 1

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie
(t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).